

treslo dobrega gospodarja, popolnoma je zaupal hlapcu Izidorju in mu ni branil hoditi v cerkev, kakor si je želel. Tega je bil dobri posel zelo vesel in se je posvetil po krščanskem pravilu: „Moli in delaj!“

VRABEC IN LASTOVKA.

Basen.

Vravec: „Ej, lastovičica, čiv, čiv! . . .
Ne grem tu vun, dokler bom živ!
Kaj mar mi tvoje so prošnje,
naj bodo še tako lepe!
Zdaj jaz sem tukaj gospodar.
Pravica tvoja? — Kaj mi mar! . . .“

Lastovka: „Še enkrat, vrabček, te svarim
poprej, ko k sestricam zletim
in jim povem, da vrabec smel
je moje gnezdece zasél.“

Vravec: „Hihihih! . . . Le zleti, le!
Kaj mar mi tvoje so sestre!
Jaz se v trdnjavi brānil bom,
jaz kljuval bom in ranil bom.
Ve vse me ne premagate.
Hihihih! . . . Le zleti, le!“ —

Zletela lastovičica.

Vravec: „Čiv, čiv! Čiv, čiv! Čiv, čiv! Čiv, čiv!
Pomagaj mi, kdor še je živ!
Zazidati me mislijo — —
Da nisem mislil prej na to!
Čiv, čiv! Čiv, čiv! Čiv, čiv! Čiv, čiv!
Pomagaj mi, kdor še je živ!“ —

Zaman, zaman! Pomoči ni,
naj vrabček še tako kriči! . . .

Razdražene so lastovke
nasilneža zazidale.

Ianko Polák.

